

det gaaer slet ikke an. Man kunde maaffee vel samtykke i, at der af Statskassen udrededes et vist Beløb, som der under andre Omstandigheder kunde ventes Refusion for, naar det kom hele Staten tilgode; men, da her kun er Spørgsmaal om at yde et Forskud til visse Dele af Landet af samme Beskaffenhed, som andre Dele af Landet ogsaa tidligere have modtaget, men, vel at mærke, kun som et Forskud, som de endnu den Dag i Dag afdrage paa, saa gaaer det i mine Tanker slet ikke an at udskyde denne Sag paa den Naade; thi jeg vilde ligefrem deri finde en Prægravation imod Jylland, som for Dieblisset maa efter den Skattebasis, som man hidtil har benyttet, — være sig nu, at den er mere eller mindre fuldkommen, — yde sin Refusion. Nu at give et Bidrag til de andre Dele af Landet til samme Tiemed og derved sætte det ud i en vis Fremtid, hvorvidt de skulle refundere det Forskud, der saaledes gjøres dem, gaaer ikke an, og jeg maa for mit Vedkommende erklære, at jeg som Finansminister ikkun har givet mit Samtykke til, at et saadant Forskud af Statskassen bliver givet under den udtrykkelige Forudsætning, at man efter den Skattebasis, som fortiden haves til Disposition, frider til Refusionen af dette Forskud; og jeg vil finde stor Tvivl, ligesom jeg ogsaa venter, at det andet Thing vil finde stor Tvivl ved at gaae ind paa at tilraade Hs. Majestæt at stadfæste kun den første Deel af Lovforslaget, naar ikke den sidste Deel følger med.

Ordføreren: Det er netop i Erkjendelse af, at det vilde være meget vanskeligt at finde en bedre Skattebasis, at vi have troet, at maatte tage denne Sag under Overveelse paa en Tid, hvort man mere i No og vidtløftigere kunde overveie den. De Grunde, som

den høitærede Finansminister har anført, som havde Hensyn til Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted om Indkomstkatten, troer jeg ikke ganske kunne finde deres Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde. Der er nemlig stor Forskiel paa, at indføre en meget betydelig Skat og saa paa at indføre en, hvor det kun kommer an paa et forholdsvis mindre Beløb. Desuden enten maa man beholde den Skattebasis her for Fremtiden med Hensyn til de Tilskud, denne Anstalt vilde behøve, eller ogsaa maa man til den Tid tænke paa andre Foranstaltninger. Man kan ikke komme bort fra den, og man kan derfor ligesaa godt strax gaae ind paa dette Spørgsmaal. Den ærede Minister har fremsørt en Grund, som unegtelig har stor Bægt, og det er, at det er forbundet med nogen Usikkerhed, at udskyde det Beberlag, Staten skal have for sit Forskud, i en vis Fremtid; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Fremtid neppe kan kaldes vis; thi efter al Sandsynlighed vil den samme Rigsdag og Regjeringsring, som nu er tilstede, idetmindste for Størstedelen, igjen til Vinter tage denne Sag under Overveelse. Der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om, at man vil søle sig bundet til de Forpligtelser, man nu paatager sig, og selv om en anden Rigsdag skulde træde istedetfor, vil den dog finde sig forpligtet til at paatage sig de samme Forpligtelser, som nu paahvile denne. Jeg kan derfor ikke finde, at det kan have nogen Vanskelighed paa den Naade at refundere Statskassen dette Forskud. Det er en Bemærkning, som den ærede Minister har gjort, som jeg slet ikke har kunnet forstaae, og det var, at vort Forslag skulde være en Prægravation for Jylland.